

maa imidlertid nærmere undersøges og overvejes; efter Mindretallets Opfattelse er det paa nærværende Tidspunkt ikke muligt at tage endelig Stilling til dette.«

Endelig udtalte det *radikale Mindretal*, at det rette vil være, at Bestræbelserne for at komme de arbejdsløse, der har opbrugt de dem af Kasserne tilkommende Ydelser, til Hjælp bør knyttes til det Initiativ, der er taget af de fleste Kommuner, i hvilke der findes saadanne arbejdsløse i betydeligt Tal. For at dette kan virke paa tilfredsstillende Vis, er det fornødent, at der skaffes sikkert retsligt Grundlag for den Hjælp, Kommunerne yder, og at Arbejdsløshedsfonden deler Byrden med Kommunerne.« Da det fremgik af de Udvalget tilstillede Oplysninger, at der herskede Tvivl om Forstaaelsen af visse af de herhenhørende Bestemmelser, stillede Mindretallet et Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, og det tilføjede, at det havde »erklæret sig villigt til Forhandling om andre Former for Hjælp eller om anden Fordeling af Udgiften mellem Kommunerne og Arbejdsløshedsfonden, men dette har været resultatløst, da der hverken fra konservativ Side eller fra Venstres Side er vist nogen som helst Villighed til Forhandling«. Den Affattelse, som Mindretallet foreslog, gik ud paa følgende:

Til arbejdsløse Lønarbejdere, der ikke har Adkomst til Arbejdsløshedshjælp i Henhold til den gældende Lov, kan der i Tiden indtil 1. Oktober 1928 af deres Opholdskommune gennem Hjelpekassen udbetales en Krisehjælp, hvis Størrelse afgøres i Overensstemmelse med Regler, fastsatte af vedkommende Kommunalbestyrelse. Denne Krisehjælp kommer ikke i Betragtning ved Afgørelse af, hvorvidt Hjælp kan ydes efter Hjelpekasselovens almindelige Regler.

Af de Beløb, der udbetales i Henhold hertil, faar Kommunen af Arbejdsløshedsfonden refunderet:

for arbejdsløse Familieforsørgere pr. Dag 2 Kr. 25 Ø. + 30 Ø.
pr. Barn, dog ikke udover 4 Kr.,
for Ikke-Forsørgere 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag.

Dog kan den samlede Refusion ikke for nogen Kommune overstige $\frac{3}{4}$ af Kommunens Udgifter.

I Tilfælde, hvor en Kommune inden 1. Oktober 1928 iværksætter særlige Arbejder for arbejdsløse uden Anvendelse af Bestemmelserne i § 30 i Arbejdsløshedsloven, ydes der af Arbejdsløshedsfonden et Tilskud paa 1 Kr. pr. Arbejdsdag pr. beskæftiget Arbejder. Det afgøres af Indenrigsministeren, om Arbejder, foretagne i Kommunerne, falder ind under denne Lov. Dennes Bestemmelser kommer til Anvendelse paa de Foranstaltninger, som er truffet af Kommunerne i Tiden fra 1. Oktober 1927.